

lelse, at de fattiges Kasser har man over hele Landet, dog ikke i den største By. Det ærede Medlem har jo slet ikke gennemtænkt dette Spørgsmaal. Det synes, som om det ærede Medlem slet ikke ved, hvad han her taler om; thi netop den Omstændighed, at København er en saa stor By, som den er, er her en Hemsko for Gennemførelsen af den almindelige Lov om de fattiges Kasser. Denne Lov kan efter dens Ordlyd ikke gennemføres her for København, og det er en Grund til, at man ikke har kunnet faa en lignende Institution her i København. Det er jo saaledes, at København er alt for stor en By for et saa lille Land som Danmark, idet den rummer en overordentlig stor Del af Landets Befolkning, og det er endvidere saaledes, at hvert Kvarter af Byen er næstendels en By for sig. Der foregaar hyppig Omflytninger fra den ene Bydel til den anden, og Folk, som komme fra det ene Sted til det andet, ere ganske ukendte der, hvor de kommer hen, saa at ingen Mennesker kende dem. I Provinserne, ude paa Landet derimod kende næsten alle Mennesker hinanden, og end ikke i de større Købstæder er man saa ukendt med hinanden. Der kan derfor en Institution som de fattiges Kasser let laves, men det er meget vanskeligt her i København, og det er saa godt som uigennemførligt paa Basis af den Lov, vi allerede have.

Da nu den højtærede Minister forbedrede dette Lovforslag, sendte han det op til Kommunalbestyrelsen til Erklæring; vi behandlede det i Københavns Magistrat og behandlede det paa den Maade, at vi gavede dette Lovforslag vor Tilslutning i og for sig og vedtog, at vi skulde have noget lignende gennemført ogsaa her i København. Det er besluttet af Københavns Magistrat, at vi ønske en saadan Institution her, men Lovforslaget, som det er udarbejdet, og som det her foreligger, kan ikke passe for København, vi kunne ikke træffe disse Bestemmelser, her staa, f. Eks. den i § 1, at der skal være en Hjælpekasse i hver Kommune, og heller ikke de øvrige Regler, f. Eks. dem, der ere givne med Hensyn til Valg af Bestyrelse for denne Kasse, som skal bestaa af mindst 5 Medlemmer, osv., ville kunne gennemføres i den Form, her foreligger. Men vi ønske en lignende Institution og have besluttet at søge denne Institution gennemført. Nu kunde vi være gaaede den Vej, at vi havde sagt til den højtærede Minister: Stands

dette Lovforslag, indtil vi have foretaget de nødvendige Undersøgelser, indtil vi have bygget det System op, som kan passe for København, men vi mente, at det vilde skade Forslaget, det vilde sinke Forslaget for det øvrige Lands Vedkommende, og da det er gode, humane Tanker, der ligge til Grund for det, syntes vi, vi havde en Pligt til at forcere det frem, i hvert Fald til ikke at lægge det mindste Hindring i Vejen. Men der har foreligget en Skrivelse til den højtærede Minister fra Københavns Kommunalbestyrelse, hvori vi erklære os villige til at søge en lignende Ordning gennemført for København, og det er derom, den Forhandling vil dreje sig, som den højtærede Minister har talt om vil finde Sted med Københavns Kommunalbestyrelse. Jeg haaber og tror, at det ikke skal vare ret længe, inden vi faa en lignende Institution her i København. Bestræbelsen derfor er i fuld Gang, vi have kun ikke kunnet komme med paa dette Lovforslag i den korte Tid, det har foreligget. Det vilde sinke Lovforslaget, og Forarbejderne ere for omfattende til, at vi have kunnet komme med paa dette Lovforslag. Men jeg haaber, at den Tid ikke er fjern, da vi faa en Institution her i København, som vil svare til, hvad disse Hjælpekasser ere for det øvrige Land, og det skulde glæde mig i høj Grad, om det kunde ske saa hurtigt som paa nogen Maade muligt.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ovesen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, drog stærkt til Felts mod en Udtalelse, som jeg fremkom med i mit forrige Foredrag, nemlig om, at København ikke havde nogen fri Fattigkasse, og at det var os noget til Ulempe, da vi lavede den midlertidige Lov af 29. Marts 1904. Ja, men det er jo Sandhed, det er Sandhed den Dag i Dag: de have ingen. Hvorfor staaar det ærede Medlem da op og bebrejder mig, at jeg har gjort mig skyldig i en Uvidenhedsfejl, da det netop er saaledes endnu den Dag i Dag? Det ærede Medlem siger, at der føres Forhandlinger om, at der skal laves en Institution paa Grundlag af det nu foreliggende Forslag om Hjælpekasser. Ja, jeg har jo ikke sagt noget hverken for eller imod, hvad der forhandlede om, at der skulde komme, men jeg har bare sagt, at der har ingen